

Tvaroženský
ZPRAVODAJ

Skautská Šprýmiáda, XX. ročník, 17. září 2016

Otevření nové skautské klubovny, 18. září 2016

Slovo starosty	3
Aktuality z obce	4
<i>Informace o konaných akcích...</i>	4
<i>Pozvánka na plánované akce...</i>	5
<i>Vzpomínkové akce,</i>	
<i>211. výročí bitvy tří císařů</i>	5
<i>Pozvánka na plánované akce 2017</i>	5
<i>Poděkování</i>	6
Upozornění občanům	6
<i>Provozní doba sběrného střediska KO</i>	6
Z činnosti spolků a sdružení	6
<i>Zpráva o činnosti SDH Tvarožná</i>	6
<i>Stromík</i>	8
<i>TJ Sokol Tvarožná, oddíl kopané</i>	
<i>– zpráva po podzimní části 2016</i>	9
<i>Dvacet let Šprýmiády</i>	11
<i>Nová skautská klubovna</i>	18
<i>Skautská Drakiáda 2016</i>	19
Okénko do života ZŠ a MŠ	19
<i>Základní škola Tvarožná</i>	19
<i>Mateřská škola Tvarožná</i>	20
Ze života obce	22
<i>Moje první freska</i>	22
<i>Austerlitz 2016 – vzpomínkové akce</i>	
<i>a rekonstrukce bitvy tří císařů</i>	25
<i>Upozornění</i>	27
<i>Vladimír Drápal</i>	
<i>– akademický malíř, grafik a sochař</i>	28
Z historie obce	29
<i>Vzpomínky Pavla Štěpánka (5)</i>	29
<i>Tradice Slavkovského bojiště</i>	
<i>ve vzpomínkách pamětníků</i>	31
<i>Už je to dvacet let!</i>	32
Zpravodajův básnický koutek	33
Naši jubilanti	34
<i>Tiráž</i>	34

Vážení spoluobčané,
už zase uběhly dva měsíce od posledního čísla tvaroženského zpravodaje a člověk by si mýsl, že se za tu dobu skoro nic nezměnilo a neudálo. Ale když se podívám zpětně do kalendáře, je těch věcí docela dost.

V polovině září pořádali tvaroženská skauti již XX. ročník Šprýmiády a hned následující den, v neděli 18. 9., nás pozvali na otevření své nové klubovny. Ta vznikla v nevyužívaném prostoru v patře kulturního domu, který skautům poskytl vlastník kulturního domu TJ Sokol. Velice mě těší, že mezi organizacemi funguje takováto pomoc a podpora. A je mi jasné, že je to především díky lidem, kteří tyto organizace vedou.

Tvaroženská vinaři uspořádali na Sokolově burčákovou zábavu s kapelou Čtyři tety. Akce se jim vydařila stejně jako jarní košť vín.

Na fotbalovém hřišti pod Kopečkem organizovali hasiči soutěž v požárním sportu. I tady je vidět výsledek spolupráce s TJ Sokol, která umožnila na svém hřišti tyto závody pořádat.

Na konci září proběhl tradiční víkendový divadelní festival. Opět nechyběly velmi kvalitní herecké výkony ani humorové scénky.

Orel jednota Tvarožná pořádala v areálu Kosmák I. ročník soutěže v závodech RC modelů. Věřím, že další ročníky této soutěže budou následovat a budou zajímavé nejen pro děti, ale zvláště pro tatínky, v nichž stále ještě něco z hravého kluka zůstalo.

Varhanním koncertem, který byl součástí X. ročníku Českého varhanního festivalu, jsme si připomněli 135. výročí posvěcení kostela. Mimořádný umělecký

zážitek nám zprostředkoval profesionální mistr Martin Jakubiček.

Poslední říjnovou neděli se konalo slavnostní odhalení pamětní desky na rodném domě doc. Vladimíra Drápala, kdy jsme vzpomenuli nedožitě 95. narozeniny tohoto vzácného člověka, který se v podstatné části svého uměleckého díla věnoval Tvarožně a jejím občanům.

První listopadovou sobotu pořádali fotbalisté sběr železného šrotu a obětaví občané z Cihelny zorganizovali pro děti a jejich rodiče lampionový průvod.

Myslím, že z uvedeného výčtu akcí je patrné, že Tvarožná v žádném případě není obcí, kde, jak se říká, „zdechl pes“. Naopak je potěšující, že zde žijí lidé, kteří jsou nejen schopní, ale především ochotní věnovat svůj čas a energii pro druhé, a že si dokáží vzájemně vyjít vstříc. Nikoho nebudu jmenovat, ale všem chci poděkovat.

Ještě se konala jedna akce nadmístního charakteru a tou byly volby do zastupitelstva Jihomoravského kraje. Vedení kraje se výrazně obměnilo, tak uvidíme, jaká bude vzájemná spolupráce.

Stavba „Snížení energetické náročnosti budovy mateřské školy včetně výměny zdroje vytápění“, kterou jsme mohli realizovat právě i díky výrazné podpoře JMK, byla dokončena. Chystáme kolaudaci, kterou musíme stihnout do konce roku, kdy nám končí povolení předčasného užívání.

Na rekonstrukci silniční komunikace v Hlinkách bylo vydáno stavební povolení. Celkové náklady stavby zahrnující novou vozovku včetně parkovacích stání, nových chodníků a opravy dešťové kanalizace přesahují 15 mil. Kč. Jedinou finanční podporu pro tento typ stavby poskytuje ministerstvo pro místní rozvoj. Maximální výše možné dotace je 1 mil. korun, což vzhledem k celkovým nákladům není mnoho. Navíc je každoročně veliký převis poptávky ze strany žadatelů, takže většinou žádosti nebývá vyhověno. I tak se ale o získání dotace pokusíme. Žádosti se podávají do konce letošního roku. Abychom stavbu finančně pokryli, jednáme s bankami o možnostech úvěru. Zároveň připravujeme výběrové řízení na prováděcí firmu.

Státní svátek, 28. říjen, byl letos pro média opět výživný. Již tradičně díky prezidentskému výběru vyznamenaných a nevyznamenaných, a navíc ještě ve spojitosti s návštěvou tibetského dalajlámy a omluvnému dopisu vedoucích státních představitelů, aby neutrpěly dobré vztahy s Čínskou lidovou republikou. Snad bych se tedy ani neměl nahlas zmiňovat, jak mi vadí ta invaze čínských berušek, a přiznat, že s nimi doma moc nekamarádím.

Ale i podle chování těchto brouků je poznat, že zima už je blízko. Až přijde, může se stát, že vám vleze za nehty, za krk nebo do kostí, ...hlavně ať se nedostane do srdce.

*Ing. Petr Buchta
starosta obce*

Aktuality z obce

Informace o konaných akcích a událostech

- 17. září se konal 20. ročník skautské Šprýmiady.
- 17. září pořádali tvaroženská vinařka Burčákovou zábavu.

- 18. září byla slavnostně otevřena nová skautská klubovna, současně se konala výstava „20 let Šprýmiády“.
- 24. září se na fotbalovém hřišti konal Závod v požárním útoku O pohár starosty SDH Tvarožná.
- 22.–25. září se konal Divadelní víkend na Sokolovně, účinkovaly divadelní soubory z Velatic, Brna, Kroměříže a Českých Budějovic.
- 28. září pořádali hasiči branný závod dětí.
- 9. října se konal varhanní koncert v kostele sv. Mikuláše, u příležitosti 135. výročí požehnání kostela. Účinkoval profesionální varhaník a hudební skladatel Martin Jakubiček.
- 30. října byla na rodném domě Vladimíra Drápala, u příležitosti jeho nedožitých 95. narozenin, odhalena pamětní deska. Současně byla slavnostně pojmenována alej k Blažovicím na „Alej Vladimíra Drápala“.

Pozvánka na plánované akce a události

- 23.–24. listopadu – Vánoční jarmark v Mateřské škole (8:00–16:00 hod.)
- 5. prosince – Skautský Mikuláš.
- 10. prosince – Turnaj ve stolním STIGA hokeji – Sokolovna, pořádá Orel Jednota Tvarožná.
- 13. prosince – Vánoční besídka v Mateřské škole (16:00 hod.)
- 15. prosince – Vánoční jarmark v Základní škole (17:30–19:00 hod.)
- 23. prosince – Betlémské světlo, setkání u vánočního stromu na návsi (17:00 hod.)

Vzpomínkové akce, 211. výročí bitvy tří císařů

- 2. prosince – Podolí – Ohně na Žuráni (17:30 hod.)
– Jiříkovice – Jiříkovické ohně (18:00 hod.)
- 3. prosince – Tvarožná – vojenské ležení, jarmark (po celý den)
– manévry, ukázky výcviku (náves, areál pod Santonem, areál u rybníka)
– diorama bitvy (Obecní úřad, 9:00–12:00 hod.)
– pietní akty u pomníků obětem bitvy (v průběhu dopoledne)
– rekonstrukce bitvy (areál pod Santonem, 14.00–15.30 hod.)
- 4. prosince – Prace, Mohyla míru – pietní akt, uctění památky všech obětí bitvy (od 12:00 hod.)

Vojenská ležení po celý víkend – Stará pošta pozořícká, Křenovice, Zbýšov.

(Změny programu vyhrazeny.)

Pozvánka na plánované akce v počátku roku 2017

- 14. ledna – Dětský maškarní ples TJ Sokol
- 21. ledna – Hasičský věneček

- 28. ledna – Poslední leč, ples Mysliveckého sdružení Tvarožná
- 25. února – Hasičské ostatky

Poděkování

Děkujeme TJ Sokol za poskytnutí prostoru pro novou skautskou klubovnu a za vstřícné jednání při jejím budování.

Děkujeme SDH Tvarožná za podzimní úklid obce a okolí.

Upozornění občanům

Provozní doba sběrného střediska komunálního odpadu

listopad 2016–leden 2017

středa	30. 11. 2016	15.00–17.00 hod.
sobota	10. 12. 2016	9.00–11.00 hod.
středa	21. 12. 2016	15.00–17.00 hod.
středa	4. 1. 2017	15.00–17.00 hod.
sobota	14. 1. 2017	9.00–11.00 hod.
středa	25. 1. 2017	15.00–17.00 hod.

Pokud občané ukládají starý nábytek ve sběrném dvoře, **je nutno jej rozmontovat**. Jedná se především o skříně, postele a sedačky.

Nápojový karton – krabice od mléka a džusů – se ukládá do kontejnerů spolu s PET lahvemi. Bílé i barevné sklo se ukládá jako směsné do společného kontejneru.

Z činnosti spolků a sdružení

Zpráva o činnosti SDH Tvarožná

Prázdninová neděle 21. srpna měla na hřišti pod Kopečkem patřit požárnímu sportu. Od 11 hodin zde měla probíhat soutěž O pohár starosty SDH Tvarožná. Ráno jsme se sešli, abychom všechno včas připravili. Bohužel se vyplnila nepříznivá předpověď meteorologů a začalo pršet. Déšť nejenže neustával, ale stále zesiloval a tak jsme kolem deváté hodiny rozhodli o zrušení soutěže a jejím přesunutí na jiný termín.

Na sobotu 24. září byla předpověď počasí příznivá a soutěž se uskutečnila. Zúčastnilo se jí celkem 25 závodních druž-

stev. Z nich bylo 9 družstev žen a 16 družstev mužů. Nepřijeli jen závodníci, kteří se účastní Velké ceny okresu Vyškov, ale i jiní. Nejdlejší cestu k nám zdolali muži z Luboměře. Jejich cesta se vyplatila: nejen, že se stali vítězi v kategorii mužů s výsledným časem 16,85 s, ale čas rychlejšího proudu 16,74 s se stal novým rekordem naší trati. Mužstvo Tvarožné obsadilo 6. místo s časem 19,20 s (rychlejší proud sestřelil terč v čase 17,23 s). Mezi ženami zvítězily ty z Hodějic s výsledným časem 17,72 s.

Po několika letech jsme se rozhodli uspořádat pro mladé hasiče z nejbližší-

ho okolí branný závod dvojic. Konal se 28. září a zúčastnilo se ho celkem 54 dětí z Pozořic, Kovalovic, Kanic, Hostěnic, Těšan a Tvarožné. Soutěžily dvojice v kategoriích mladších a starších žáků a také dorostenci jednotlivci.

Za několik dní – v sobotu 1. října, jsme s našimi mladými hasiči vyrazili do Hostěnic. Konal se zde závod požárnické všestrannosti, který pravidelně otevírá nový ročník hry Plamen. Naše děti obsadily 13. a 25. místo v kategorii mladších žáků, ve starší kategorii jsme zástupce neměli. Daniela Ondráčková soutěžila v kategorii dorostenek a umístila se na celkovém 4. místě.

Další soutěže nás čekají zřejmě až v příštím roce. Nyní jsou před námi Vzpomínkové akce k výročí bitvy tří císařů a jiná tradiční setkání spojená s koncem roku.

*Marie Ryšavá,
jednatelka*

REKLAMA

KAMENICTVÍ

HALOUZKA

Pomníky možno na splátky
Nápisy, zlacení, stříbření
Opravy hrobů, broušení, rovnání
Vázy, lampy, urny, teracové výrobky
Základy pod pomníky
Keramická fotka
Velký výběr materiálů
Krátké dodací lhůty

604 659 061

www.kamenictvihalouska.cz

Stromík

Když ve vzduchu zavoní mošt z padaných jablek, vzduch zezlátne a všechny lesní cesty někdo za jedinou noc pokryje žlutými peršany ze spadaneho listí, znamená to, že prázdniny jsou definitivně za námi a začal nový školní rok.

Ve Stromíku jsme se letos sešli chudší o patnáct dětí, které si touto dobou už ve škole užívají radost z poznávání a učení. Místa školáků zaujaly nové děti a s rolí velkých předškolních dětí se seznamují ti, kteří ještě před pár měsíci občas plakali, když se měli ráno rozloučit s maminkou a zůstat na ten školkový svět sami.

Teď jim začal poslední rok, kdy je třeba tolik se toho naučit! Potřebují umět trpělivě naslouchat i srozumitelně vyprávět, s úctou a respektem se domluvit s kamarády i dospělými, ozvat se, když už nevím

kudy dál a také poznat, kdy je nutné zapřít sám sebe a podat pomocnou ruku slabšímu. Také musí slézt všechny stromy v lese, nožičkem vyřezat desítky figurek z kůry, přeskočit všechny potoky v lese a umět se zasmát vodě v botě. A je jen na nich, aby do lesních her a dobrodružství uvedli svoje nové malé kamarády.

Zatímco děti zdolávají překážky v lese, rodiče možná znepokojují překážky, které

kladou zákonodárci alternativnímu předškolnímu vzdělávání. Dobrou zprávou však je, že zdravý rozum vítězí i na místech nejvyšších a k novele školského zákona je již k připomínkám připravena vyhláška, dle které je možné, aby děti i nadále realizovaly předškolní vzdělávání v lesních mateřských školách, přičemž budou vedeny v režimu domácího vzdělávání.

Stromík nabízí pestré předškolní vzdělávání. Kombinuje jak přípravu v přírodě, tak práci s pomocí standardních metodických a didaktických materiálů.

Kromě běžné předškolní přípravy se snažíme o úzkou spolupráci s rodiči našich dětí. Myslíme, že z otevřenosti, kterou se snažíme budovat, z přátelských vztahů rodičů a pedagogů se pro děti školka stává vlnitým, až domácí prostředím. Na pevných, bezpečných základech se mohou stavět velké stavby.

Krásný podzimní čas Vám za DLK Stromík přeje Tereza Jiráčková

TJ Sokol Tvarožná, oddíl kopané – zpráva po podzimní části 2016

V dnešních dnech, kdy je již půl sezony za námi můžeme uvést, že mužstvo Tvarožné se nachází na prvním místě tabulky s celkovým počtem 30 bodů z 10 zápasů. Je tedy zřejmé, že za celý podzim nepocítil tým jak hořkost porážky, tak dělení bodů v případě remízy a můžeme zde hovořit o jisté dominanci v naší třídě. Již před sezonou si tým pod vedením trenéra Petra Kabeláče stanovil cíl, kterým je postup do vyšší třídy. V rámci letní přípravy se do mužstva vrátili hráči, kterým zranění znemožnila nástup v předchozím ročníku, ale objevili se i hráči noví, kteří na těchto výborných výsledcích mají svůj podíl. Po rozlosování zápasů nám bylo zřejmé že tento cíl nebude jednoduchý,

protože z celkového počtu 10 utkání jich na venkovních hřištích proběhne hned 6. O to příjemnější bylo postupem času sledovat, jak přibývají body v tabulce a Tvarožná je suverénem bez ztráty bodu.

První utkání, které se v novém ročníku uskutečnilo bylo na hřišti Babic nad Svitavou, kde Tvarožná zvítězila v poměru 1:5 a připsala si první tři body. Další kolo již mužstvo odehrálo před domácím publikem, a to proti soupeři z Podolí, které zdolalo 5:2. Následující kolo bylo ve znamení derby proti soupeři z Blažovic, které mužstvo zvládlo a zvítězilo 1:6. Další v řadě byl zápas proti Kobylnicím, který znamenal pro diváky jistě zajímavou podívanou s ohledem na počet branek, kdy

Tvarožná zvítězila 9:4. Stejně tak z Židlochovic mužstvo přivezlo výhru 1:5. Nutno podotknout, že jak se tabulka postupně vyvíjela, bylo zřejmé, že silnější mužstva nás teprve čekají. Jeden z těžších zápasů odehrálo mužstvo na horké půdě Újezdu u Brna, kde i po bojovném výkonu přivezlo cennou výhru 1:3. Stejně nároč-

ný zápas pak hráče čekal v Opatovicích, které v 86. minutě rozhodnul již svojí druhou trefou v utkání Marek Koudelka a Tvarožná domů odvezla další tři body. Následovalo domácí utkání proti soupeři z Moutnic, které mužstvo zvládlo s výsledkem 7:2. Posledním zápasem na venkovních hřištích pak byl duel proti Hrušo-

vanům, které podlely útočně laděnému stylu fotbalu v poměru 0:3. Vyvrcholení pak přinesl poslední zápas podzimu, kdy se proti sobě postavila mužstva prvních dvou příček tabulky. Tedy derby Tvarožná – Pozořice, které bylo jistě z pohledu diváka zajímavou událostí. I v tomto případě naše mužstvo zvítězilo, tentokrát 5:0 a stalo se po půlce sezony zaslouženým „půlmistrem“.

Následující měsíce pak bývají s ohledem na delší pauzu ve znamení odpočinku a léčení utrpěných zranění. Od ledna se nicméně bude pracovat na stabilizaci týmu odehráním přátelských utkání a v jejich duchu se připravit na jarní boje. Cílem

bude určitě udržet dosavadní postavení v tabulce a pomýšlet na postup do vyšší třídy.

A ještě malé ohlédnutí po stránce kulturní. Fotbalový oddíl pod hlavičkou tělovýchovné jednoty, pořádal koncem září country večer v prostoru přístřešku a parkoviště u fotbalových kabin. Toto posezení za poslechu skupiny Tamburaši se stalo již tradicí a věříme, že v ní vytrváme. Tímto bychom chtěli poděkovat účinkujícím muzikantům a samozřejmě všem, kdo podpořili tuto akci svojí účastí a těšíme se na další setkání.

Tabulka po podzimní části

Rk.	Družstvo	Záp.	+	o	-	Skóre	Body
1	Tvarožná	10	10	0	0	51:14	30
2	Pozořice B	10	6	3	1	28:20	21
3	Moutnice B	10	6	1	3	22:14	19
4	Hrušovany	10	5	2	3	18:20	17
5	Blažovice B	10	5	1	4	28:23	16
6	Újezd B	10	4	1	5	19:25	13
7	Kobylnice	10	3	3	4	23:33	12
8	Židlochovice	10	4	0	6	16:31	12
9	Podolí B	10	2	2	6	17:20	8
10	Babice nad Svitavou B	10	2	1	7	26:33	7
11	Opatovice	10	0	2	8	13:28	2

*Za oddíl kopané
Pavel Daněk ml. a Petr Kozák*

Dvacet let Šprýmiády

Dne 17. 9. 2016 se konal dvacátý ročník Šprýmiády. Nedokážu posoudit, zda dvacet let je málo nebo hodně, ale když toto číslo člověk srovná s délkou lidského života, myslím, že se jedná o celkem slušnou bilanci. V následujících řádcích si vás dovoluji pozvat k putování dvacetiletou historií tvaroženské Šprýmiády.

Před devatenácti lety, v roce 1997, jsme chtěli oslavit páté výročí založení oddílu nějak zajímavě, originálně a jedinečně. Chtěli jsme připravit zajímavou akci, na kterou pozveme přátele, ne skauty a představíme jim naši činnost. Akci, na které nepůjde tolik o měření sil, ale spíše o oddechový den, při kterém se setká-

me s kamarády a kde poznáme kamarády nové. A tak vznikla akce s názvem Šprýmiáda. Od samého začátku nám bylo jasné, že takovou akci nemůžeme organizovat jen vlastními silami, a tak jsme o pomoc požádali mládež z tvaroženské farnosti. První ročníky byly pořádány opravdu dobrodružně, bez většího zázemí a s minimální finanční částkou. Všechno, co trvá nějakou delší dobu, se vyvíjí. Vývoj se nevyhnul ani Šprýmiádě. Díky velkému nadšení organizátorů, podpoře sponzorů a Obecního úřadu ve Tvarožné a ve Velaticích si troufám říci, že změny jsou neustále k lepšímu. Tento fakt snad potvrzuje i to, že Šprýmiáda je i po dvaceti ročnících hojně navštěvována dětmi nejen z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších míst.

Historicky úplně první Šprýmiáda se konala 21. 6. 1997 a tématem byly **Pohádky**. V čem byl první ročník zajímavý? No právě v tom, že byl první ☺. Nikdo netušil, co od této akce očekávat, nikdo netušil, jak a co budeme dělat, ale všichni jsme byli nadšení z toho, že něco nového dělat můžeme. Na kopci Santon je kaplička, která je zasvěcená Panně Marii Sněžné. Je to místo krásné, chodí se sem modlit mnoho zbožných duší, ale mše svatá a tady...? Ano, začala v osm hodin ráno a sloužil jí náš bratr a kamarád P. Mgr. Pavel Opatřil. Start a cíl závodu byl přímo na Santonu u kapličky. Trasa samotného závodu potom vedla jen kolem kopečku. Díky starým oddílovým kronikám dokonce známe vítěze prvního závodu, jimiž byli Dan Šťastný v mladší kategorii a Tomáš Grolich ve starší kategorii. Táborák jsme tehdy dělali na místě nazývaném „Junák“. Místo to bylo pěkné, ale velice nepraktické, téměř nedostupné.

Pro druhý ročník (r. 1998) bylo zvoleno téma **Staré pověsti české**. Náš oddíl slavil v tomto roce šesté výročí od svého vzniku

a my jsme chtěli být zase trošku inovativní, vyzkoušet něco nového a celou akci posunout někam dál. Na kopci Santon opět vyrostl náš oddílový bílý stan, který dlouhá léta do okolí oznamoval „tento víkend bude Šprýmiáda“. Táborák na Junáku se konal již v pátek, v předvečer samotného závodu. Ráno v osm hodin tradiční mše, po které následoval Veselý závod a v podvečer... jedinečná věc, která už se nikdy neopakovala. V kulturním domě Kosmák ve Tvarožné jsme se pokusili uspořádat maškarní ples a večerní zábavu. Už si nepamatuji, zda měl maškarní ples a zábava úspěch, ale jedno vím jistě, nám skautům je mnohem lépe venku v přírodě než uvnitř kulturního domu.

V květnu 1999 (29. 5.) měl Veselý závod vůbec nejdelší trasu ve své historii. Trasa vedla až téměř do Mokré a přes Velatice zpět do Tvarožné pod Kopeček. Tato trasa byla zvláště pro malé závodníky tak náročná, že už jsme se k ní nikdy nevrátili. Co si k tomuto dlouhému ročníku ještě vybavuji, je šílené vedro. Vzpomínám si na prašnou a únavnou cestu Masarykovou alejí nahoru k Mokré. Tématem této „dlouhé“ Šprýmiády byly **České písničky**.

Člověk někdy netuší, čím vším se může stát akce jedinečnou. Šprýmiáda na téma **Večerničky** nebyla ojedinělou jen tím, že se konala v prvním roce nového tisíciletí nebo tím, že jsem se jí osobně nemohl účastnit a hlavní organizační práce se ujal br. Lukáš Nečas, Mandelinka, ale také tím, že z tohoto ročníku máme v našem oddílovém archivu pouze jednu jedinou fotku a žádný negativ. I tato skutečnost se po několika letech může jevit jako zajímavá.

V roce 2001 byly tématem Biblické příběhy. Hledání ideální trasy Veselého závodu nám zabralo několik let a postihlo i tento pátý ročník. Byl to snad jediný roč-

ník, kdy děti procházely přímo Tvarožnou, a to Hlinkami. Ani tato trasa se nám příliš nezamlouvala a v následujícím roce došlo opět k její změně. Z této Šprýmiády se mi vrylo do paměti stanoviště, na kterém měli kluci vyrobené Mojžíšovy hliněné desky s desaterem Božích přikázání.

Několik let vedla trasa závodu kolem rybníka pod Hrubou skálou. Bylo tomu tak i v roce 2002, kdy byl veselý závod inspirován **básničkami a říkankami**. Závěrečný táborák se konal již tradičně na těžce přístupném Junáku. Škoda, že toto místo sloužilo i jiným aktivitám a bylo nutné ho vždy předem dokonale uklidit a za rok zase a zase... Jak samotný název říká, jedná se o místo, které je pro tvaroženský skauting historicky velice zajímavé. Vždyť právě tady se snad scházeli vůbec první tvaroženská skauti a snad právě tady se snažili postavit svoji první klubovnu.

V roce 2003, kdy byly jako ústřední téma zvoleny **Dětské filmy**, dochází opět k inovaci trasy. Na vrcholu kopce Santon, hned za kapličkou, opět vyrostl známý bílý stan, v němž bylo vybudováno zázemí pro start závodu, nikoli už pro jeho cíl. Ten byl přemístěn pod Kopeček za fotbalové hřiště. Tehdy jsme ještě netušili, že v budoucnu se na toto místo vrátíme a budeme zde závod jak začínat, tak i končit.

Jsou i takové ročníky, kde si žádnou inovaci ani zvláštnost nemohu vybavit a možná se ani nestala nebo jsem si jí prostě jen nevšimnul. V roce 2004 bylo téma **Povolání**. Asi nikdy nezapomenu na dvojici Katka Bajerová a Tomáš Grolich a jejich legendární stanoviště „dojící“ s ještě legendárnější krávou.

Cesta kolem světa a opět inovace trasy. V roce 2005 skončila éra bílého stanu a konání Šprýmiády už oznamovaly jen plakáty a obecní rozhlas. Když

už jsem u těch plakátů, dělalo je pro nás hodně kamarádů, nejvíce jich však udělal Br. Čmelík, Lukáš Kaláb. Ale vraťme se zpět na trasu. Start a cíl se tehdy přesunul do prostor bývalé slepičárny, kde jsme na několik let získali zajímavé a neobvyklé zázemí. Na Junáku se konal závěrečný táborák, v tomto roce naposledy.

A je to tady, desátá Šprýmiáda (r. 2006). Je to vůbec možné, před deseti lety jsme jen tak zkusili udělat tuto akci a dnes už ji děláme po desáté. Za devět předchozích ročníků jsme vyčerpali devět témat, a i když fantazie organizátorů je poměrně bujná, byla tentokrát v koncích. Ale jeden nápad se tu přeci jen zrodil, na desáté Šprýmiádě zrecyklujeme **devět předchozích témat** a z každého použijeme to nejlepší. A na dvacáté to uděláme zase...

S tématem jedenáctého ročníku (r. 2007) už je to jednoduché. Tak, jak bylo loni dohodnuto, budeme opakovat téma zase pěkně od začátku. Letos budou **Pohádky**. Nepodařilo se mi spolehlivě zjistit, v kterém roce začaly kromě dětí soutěžit i týmy organizující jednotlivá stanoviště. Tato soutěž je spíše symbolická, ale když jsem rok co rok chodil po trase a sledoval, jak jsou některá stanoviště dokonale připravená, jak děti plní zajímavé soutěže a nad nimi stojí dospělý v dokonalejších tematických kostýmech, napadla mě myšlenka, že je nutné snahu organizátorů nějak ocenit. A tak vznikla soutěž o nejlepší stanoviště. Děti dostávají body od organizátorů a organizátoři zase od dětí.

Témata se nám pěkně točí. Pozorný čtenář si určitě zapamatoval téma druhého ročníku, a pokud si myslíte, že to jsou **Staré pověsti české**, máte pravdu. Mši svatou v kapličce sloužil jako host P. Mgr. Pavel Šenkýřík a jako koncelebrant byl přítomen tehdejší tvaroženský farář

Fučík, sice konala na kopečku, ale částečně v kapličky a částečně pod deštníky a v pláštěnkách. Během mše se rozpršelo natolik, že jsme poprvé museli celý veselý závod přesunout do prostor fary a blízkého okolí. A protože tématem byly **České písničky**, zpívalo se opravdu naprosto všude. Stanoviště byla na půdě, v koupelně, v kuchyni, ve sklepě, v garáži, v altánku i v průjezdu obecního úřadu.

Období dešťů pokračuje. 22. 5. 2010 to sice vypadalo velice slibně, vše bylo připraveno a dokonce venku sluníčko svítilo, krásný den. Jako dnes si pamatuji na okamžik, kdy jsem se podíval ze Santonu směrem k Blažovicím. ČERNO... černo, které nevěstilo nic dobrého, nic pěkného. Do pár minut se strhla taková bouře, že účast-

P. Mgr. Jan Nekuda. I z tohoto ročníku (r. 2008) vzpomínám hlavně na jedno stanoviště, na Šemíka. Kůň udělaný z jízdního kola byl prostě geniální nápad, který se dětem velice líbil.

Nastalo období dešťů. Byl to zázrak, že na prvních deseti Šprýmiádách bylo vždy jen pěkné počasí, ale po té desáté se to nějak pokazilo. Každý, kdo alespoň jednou v životě organizoval nějakou akci, která se měla konat venku pod širým nebem, zná ten pocit, kdy sledujeme dlouhodobé i krátkodobé předpovědi počasí, kdy s nejistotou hledíme k obloze a ono nám to stejně nepomůže, protože nakonec bude všechno jinak. V roce 2009 se mše sv., kterou celebroidal P. Mgr. Zdeněk

ní i organizátoři doslova a do písmene prchali domů. Byl to jediný ročník, který neznal vítěze, ani poraženého. Spíš jen poraženého. Vítěz byl každý, kdo se zúčastnil a dokonale promoknul. Téma bylo **Večerníčky**. Tento rok byl také poslední, kdy nám zázemí pro start/cíl poskytla stará, opuštěná slepičárna.

Rok 2011 a zase prší. Mše svatá se dokonce musí sloužit v kostele ve Tvarožné a závod probíhá opět v prostorách fary. Je to šílený chaos a zmatek, hodně lidí, málo místa, ale to by nebyla Šprýmiáda, aby se to prostě nějak nezvládlo. I to téma se do prostor fary hodilo, **Biblické příběhy**. Jen je škoda, že už si nepamatuji, zda bylo stanoviště archa Noemova anebo zda tou

archou nebyla náhodou celá Šprýmiáda. A na závěr se rozdávaly bublifuky, to bylo potom bublin.

Co myslíte, přšlo 12. května 2012? Je tady někdo, kdo si to pamatuje? Nebudu vás napínat, přšlo i na Šprýmiádě s tématem **Básničky a říkadla**. Déšť nebyl tak šílený jako v předchozích letech, a tak se celá akce odehrála venku, v terénu. Otec Josef měl se všemi účastníky patřičný soucit anebo mu bylo jen líto těch malých dětí, které jsme nemilosrdně nechali soutěžit venku, tak nám po celé dopoledne vařil do várnice čaj, který jsme převáželi z fary do prostoru startu/cíle pod Kopečkem. Tento rok byl výjimečný ještě v tom, že skauti ve Tvarožné slavili dvacet let od založení svého oddílu a skauti v celé České republice slavili sto let od svého vzniku. Samotnou Šprýmiádou oslava nekončila. V sobotu večer klub oldskautů Tuláci organizoval táborák pro sponzory a dobrodince, pro bývalé a současné členy, pro rodiče a přátele. Akce se konala v areálu fary ve Tvarožné. Druhý den, v neděli, probíhala ve farním sále výstava fotografií a dalších exponátů z naší dvacetileté historie.

Na mši svatou, kterou každá Šprýmiáda začíná, se snažíme zvát kněze, kteří jsou našimi známými, kamarády, kteří mají blízko k práci s mládeží a s dětmi. Každý kněz je v dnešní době velice vytíženou osobou, a tak bývá někdy problém s termíny a s účastí. O to více si vážíme těch, kteří ve svém diáři volné okénko našli a mši svatou společně s námi slavili. 4. května 2013 to byl P. Mgr. Pavel Klouček z diecézního centra pro mládež. V dvacetileté historii to dále byli: P. Mgr. Pavel Opatřil, P. Mgr. Pavel Šenkyřík, P. MUDr. Mgr. Karel Rozehnal, P. Mgr. Jan Nekuda, P. Mgr. Zdeněk Fučík, P. Mgr. Josef Rybecký, P. Mgr. Jiří Polach,

P. Mgr. Michael Maria Roman Frič, OCart., P. Mgr. Jiří Brtník. Šprýmiáda v tomto roce měla téma **Dětské filmy**.

Je vůbec možné na akci pořádané již poosmnácté vymyslet ještě něco nového? Pokud jste to nezkusili, mohu vás ujistit, že to možné je! V dalším roce (3. 5. 2014) jsme se odhodlali věnovat i malým dětem. Ve veselém závodě na téma **Povolání** nám poprvé přibývá soutěžní kategorie od tří do pěti let. Soutěžní okruh pro tuto kategorii vede po stopách trasy první Šprýmiády z roku 1997. Děti po trase doprovázejí rodiče, kteří se tak nenásilnou formou mohou seznámit s naším oddílem a naší činností.

Snad nikdy nebylo konání Šprýmiády ohroženo tolik jako v roce 2015. V tradičním jarním termínu celá řada klíčových organizátorů z osobních důvodů nenašla volný termín a tak vypadlo, že celá akce s tématem **Cesta kolem světa – státy** nebude. Někdo se s tím smířil, jiný ne. Ti druzí přesvědčili ty první a Šprýmiáda byla, sice až na podzim, ale byla. Podzimní termín, tehdy to bylo 19. září, se nám nakonec natolik osvědčil, že u něho hodláme zůstat i v budoucnu. Tvaroženská farnost dostala nového administrátora, P. Mgr. Jiřího Brtníka, který v tento den sloužil svoji první mši svatou v kapli na Santonu. A ještě jedna věc. V prostoru startu a cíle byla dětem k dispozici naše nová trampolína, kterou bylo možné zakoupit díky finanční podpoře sponzorů, obce Velatice a obce Tvarožná.

Když se konala desátá Šprýmiáda, zdálo se mi to jako něco nemožného, zdálo se mi to jako něco úžasného... 17. 9. 2016 byla dvacátá. Samozřejmě jsem moc rád, že se nám podařilo vymyslet akci, která se ani po dvaceti letech dětem neomrzela, akci, která neustále přichází s novými nápady a dokáže děti vytáhnout od te-

skutečností byl zázrak. Ano, na letošní Šprýmiádě se stal zázrak. První dva zářijové víkendy jsme trávili přípravou naší nové klubovny a venku bylo nádherné počasí. Samozřejmě, že jsme žertovali o tom, že když jsme pod střechou, je nádherně, ale jen jak bude Šprýmiáda, začne pršet. Nejdříve to byl jen žert, ale jak se termín přibližoval, naše žertování se začínalo obracet ve skutečnost. Předpovědi počasí nevěstily nic dobrého. Ty dlouhodobé člověk bere ještě s nadějí, že nakonec nevyjdou, ale ty krátkodobé... Páteční předpověď byla jasná, v sobotu kolem deváté hodiny začne pršet. V osm hodin začala mše svatá u kapličky na Santonu. Na obloze mraky, ale sem tam vykukovalo i sluníčko. Před devátou hodinou spadlo několik kapek deště, Šprýmiáda začala podle plá-

levizorů, počítačů. Akci, díky které vyrazí nejen děti, ale i dospělí ven do přírody, vyzkouší si svoje vědomosti a dovednosti.

U každého ročníku jsem se snažil vzpomínat na to, čím byl výjimečný, co se ten rok událo. Někdy to bylo jednoduché, jindy zase celkem náročné. U dvacátého ročníku ani chvíli neváhám, ten byl výjimečný dvěma skutečnostmi. Ta první je to kulaté číslo. Dvacet let jsme tuto akci „vychovali“ téměř jako malé dítě od plenek a prvních ročníků, až do jejího dospělého věku. Jak se nám naše péče povedla, mohlo letos posoudit téměř sto soutěžících, několik desítek rodičů doprovázejících nejmladší závodníky a téměř třicet organizátorů. Tou druhou

nu, venku. Předpověď deště se posouvá na desátou hodinu. Neustále čekáme, kdy to začne a jak to dopadne. Ale vše dopadlo dobře, protože se stal zázrak. Až na těch pár kapek nepršelo a celá dvacátá Šprýmiáda proběhla tak, jak jsme si všichni přáli, venku a v suchu.

Na tomto místě bych chtěl poděkovat celé řadě organizátorů, kterých za těch dvacet let bylo desítky, možná i stovky. **Bez mladých, nadšených a ochotných lidí, by nikdy Šprýmiáda nebyla tím, čím je dnes.** Jménem svým i jménem tvaroženských skautů vám upřímně děkuji!

Jan Spáčil
vůdce klubu OS Tuláci

Staň se součástí našeho týmu

Nástupní bonus 10.000,- až 15.000,- Kč*

Nabízíme

mladý pohodový kolektiv
kolektiv na 1.místě
možnost rychlého finančního růstu
nezkušené zaučíme

* bližší informace na vedení společnosti pekařství Makovec s.r.o.

** dle doloženého průměru vyplacené hrubé mzdy za 7/2016 ve výrobě

Mzda u nás za 7/2016**

Pekař/ka I: až 24.460,- Kč

Pekař/ka II: až 26.034,- Kč

Dělník: až 17.106,- Kč

+ Stravenky v hodnotě 100,- Kč/denně

+ Sleva pro zaměstnance na pečivo 38%

*Rádi byste věděli více? Pište na info@pekarstvimakovec.cz
nebo volejte na 733 180 498 (7:00 - 15:00).*

Sežeň si kolegu!

Jednorázový bonus 3.000,- až 5.000,- Kč*

* bližší informace na vedení společnosti pekařství Makovec s.r.o.

Nová skautská klubovna

Dne 18. září 2016 byla slavnostně otevřena nová skautská klubovna. Taková klubovna je pro každého skauta velice důležitá, je to pro něho něco jako jeho druhý domov. Ta naše nová, v pořadí již třetí, se nachází v prostorách kulturního domu Kosmák a byla vybudována převážně za finanční podpory Jihomoravského kraje a obce Tvarožná.

ale i vám, kteří jste nás v budování klubovny jakkoli podpořili. Ať už panu Urbánkovi, který jako první přišel s myšlenkou zřídit skautskou klubovnu v KD Kosmák, také vedení obce, obecní radě i celému zastupitelstvu. Děkujeme všem, kteří se postavali o finanční stránku věci a v neposlední řadě i všem, kteří nějakým způsobem přiložili ruku k dílu.

Součástí nedělního programu byla jak samotná prohlídka klubovny, tak i výstava fotografií z 20 let Šprýmiády. Nechybělo ani drobné občerstvení a trampolína pro děti.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří jste se na novou klubovnu přišli podívat,

Doufáme, že nová klubovna bude místem, kde se děti budou cítit dobře a budou zde rády trávit svůj volný čas, protože pak bude mít celé snažení ten správný smysl.

*Martina Kalábová
vedoucí družiny Skřítků*

Skautská Drakiáda 2016

V sobotu 15. října proběhla tradiční Drakiáda celého skautského oddílu ve Tvarožné. Sešly se všechny tři družiny: benjamínci, vlčata a světlušky i skauti a skautky. Za krásného a především větrného babího léta jsme vyrazili od bytůvek po polní cestě směrem k lesu. Tam už na nás na louce čekali skauti, kteří Drakiádu spojili s celodenní výpravou, včetně rozdělání ohně a uvaření oběda pro nás ostatní. Letos bylo draků tolik, a létali nám tak vysoko, že občas nebylo poznat, kdo

je zrovna jeho právoplatný majitel. Létali jsme s krtečkem, ptáky, klasickými draky ale i obrovskými třímetrovými saněmi. Ke konci jsme si zahráli několik her, třeba „Na magnety“ nebo „Na vlky a medvědy“, rozdali pamětní diplomy a zakončili jsme Drakiádu společným nástupem a oddílovým pokřikem. Myslím, že se letošní ročník vydařil, dětem líbil a těšíme se zase za rok.

*Pavel Jáger
vedoucí družiny vlčat a světlušek*

Okénko do života ZŠ a MŠ

Základní škola Tvarožná

Svůj poslední letošní příspěvek do Zpravodaje využiji především k pozvání vás všech na nejbližší akce, které naše škola pořádá pro veřejnost. V úterý 29. listopadu všechny srdečně zveme na Den otevřených dveří. Škola bude otevřena pro zájemce celý den. Je možné navštívit nejen výuku, ale také nahlédnout do práce školní družiny.

Prosinec zahajujeme již tradičně sběrem starého papíru. Kontejner bude přistaven v době od 1. do 16. 12. 2016. Za vaši pomoc s naplněním kontejneru moc děkujeme.

Již tradiční Vánoční jarmark proběhne i letos na školním dvoře ve čtvrtek 15. 12. od 17.30 do 19.00 hodin. Přijďte za námi do školy na chvíli se zastavit a nasát blížící se Vánoce. Na uvítanou vám opět žáci zazpívají, připraveno bude i malé občerstvení a zakoupením jakéhokoliv výrobku uděláte velkou radost dítěti, které se opravdu snažilo zaujmout svojí prací a potěšit vás. Všichni jste srdečně vítáni.

Poslední akcí letošního kalendářního roku bude zpěv koled pod vánočním stromem na návsi. Sejdeme se 23. 12. v 17 hodin a společně s vámi si rádi zazpíváme již tradiční koledy. Na úvod vám děti zazpívají samostatně a potom budeme rádi, když se k nám všichni připojíte.

A jak bude probíhat závěr roku ve škole? Kromě již zmíněných akcí žáky čeká zhodnocení jejich práce za 1. čtvrtletí a příprava na pololetní písemné testy. V listopadu jsou pro žáky připraveny dvě kulturní akce – pohádka a koncert a pátek 18. listopadu bude tzv. ředitelské volno, což s sebou pro žáky přináší volný den. V prosinci nás čeká Mikulášský den, výlet do vánočního Brna a vánoční besídka s nadílkou. Vánoční prázdniny potrvají do 2. ledna 2017.

Všechny ostatní akce, které jsme v tomto školním roce již zrealizovali, jsou uvedeny i s fotografickou dokumentací na našich webových stránkách.

Chtěla bych vám všem popřát klidný předvánoční čas a opravdu krásný závěr letošního roku v kruhu těch nejbližších

a také velmi děkuji za nás všechny – žáky i učitelky – za aktivní spolupráci v letošním roce.

Mgr. Věra Floriánová
ředitelka ZŠ

Mateřská škola Tvarožná

Jako každý měsíc, tak i měsíce listopad a prosinec budou ve znamení kulturních akcí, ve kterých najde každé z dětí svou zálibu. 21. listopadu k nám do mateřské školy přijede firma Prestigephotofotit děti na Vánoce. V tento den můžete přivést na focení i sourozence. Začínáme v 8.30 hod.

22. listopadu se chystáme do knihovny v Mokré, tentokrát na Popletené pohádky. Věřím, že tento zajímavý výlet bude inspirací pro všechny malé čtenáře.

23. a 24. listopadu připravujeme společně s dětmi vánoční jarmark v prostorách mateřské školy, a to vždy od 8.00 hod. do 16.00 hod. Přijďte se podívat na unikátní výrobky, které určitě ozdobí každou domácnost a zahřejí na srdíčku.

1. prosince v 8.00 hod. jedeme do Brna na program pod názvem Zvyky a symboly Vánoc, který se uskuteční v Paláci šlechticů. Při této příležitosti se projdeme po vánočním náměstí Svobody, podíváme se na Betlém, zazvoníme si na zvon a nasajeme tak vánoční atmosféru.

5. prosince od 9.00 hod. se v mateřské škole setkáme s Mikulášem a andělem a jistě nebude chybět nějaký mikulášský dáreček. V tento den se naše školka promění v čertovské rejdní. Můžete již nyní dětem připravit čertovský kostým.

9. prosince jedeme do Divadla Bolka Polívky na „Tetiny“. Jedná se o pořad věnovaný nejkrásnějším svátkům v roce. Ani zde nebudou chybět klasické vánoční koledy.

13. 12. v 16.00 hod. vás srdečně zveme do mateřské školy na vánoční zpívání. V tento den vystoupí starší děti s pásmem koled, divadlo Netratrdlo nám zahraje vánoční pohádku a společně s dětmi si vyrobíme vánoční svícen. V předvánočním shonu to bude jistě příjemně prožité odpoledne.

21. 12. přijede do mateřské školy maňáskové divadlo s Vánoční pohádkou. Bude to pohádka plná kouzel a splněných přání.

Touto cestou bych rovněž chtěla poděkovat všem našim sponzorům, aktivním sběratelům starého papíru, ale i pod-

pořitelům soutěže Domestos. Stejně jako v minulých ročnících se i letos účastníme soutěže s Domestos. Pokud nám chcete pomoci zkvalitnit naše toalety, zaregistrujte se na www.domestosproskoly.cz a hlasujte pro naše aktivity. Každý hlas se počítá. Velké díky patří i Obecnímu úřadu, bez jehož podpory bychom nemohli takto fungovat. Jistě jste si všimli stavebních úprav v posledních měsících na naší mateřské škole, pomocí nichž nám školka vzkvétá. Velmi si vážím všech příznivců naší mateřské školy, a doufám, že i v roce 2017 tomu nebude jinak.

Na závěr mého příspěvku všem čtenářům zpravodaje přeji, aby vám studený listopad, ale i předvánoční shon, ke kterému se schyluje, přinesl spoustu pohody a příjemných prožitků. Jen na nás samotných záleží, zda se budeme cítit dobře a spokojeně.

*Za kolektiv mateřské školy
Mgr. Bc. Yvona Hrbáčková*

Moje první freska

Jedna velmi významná selská matrona (Petrovka), manželka babiččina bratra, mě přišla požádat, abych namaloval na tvaroženskou kapličku obraz. Že „ten co tam je, je už moc starý“. Když mi to povídala, zdálo se mi, že jde o velmi důležitou zakázku, která tam bude na věčné časy. A já budu určitě slavný. Hned mne napadlo, že to nemůže být obrázek na plechu, jako ten starý, na kterém byla namalována Bitva tří císařů v jakési divné krajině, ale freska na celý štít kapličky.

Udělal jsem si čtyři návrhy kvaší. První, na kterém jsem namaloval Blahákův dům s hnědými vraty, se zeleně natřeným plotem a pěknou zahrádkou, ve které byla velká hruška, do jejíž koruny jsem namaloval naši Panenku Marii a v pozadí ještě část naší návsi s kovárnou, nebe světle žluté, žňové. Druhý, na kterém byla již celá Tvarožná tak, jak vypadá od Sivic, i s ko-

pečkem a kapličkou a nad tím celkovým pohledem na obloze Panna Maria. Třetí návrh, náš kostel i s farou a farskou zahradou tak jak jsem ji od dětství znal a školou, věrně s každým stromem v jejím okolí. Všechno teple vymalované a mezi kostelem a školou Panna Maria a také naše pole s obilím. A ten poslední, mně nejmilejší, zobrazoval tvaroženskou ulici směrem k lesu, s transformátorem a cihelnou, paní v modrých šatech s děčkem v náručí s růžovým dudlíkem a kolem děti, jak dělají kolo mlýnský a chlapec s teletem, které drží okolo krku. Přes nebe elektrické dráty, na kterých sedí vlaštovky, jak před odletem. Celá ta nálada je šťastná i smutná, jako před koncem léta a prázdnin.

Všechny návrhy jsem ve velké obálce poslal svému profesorovi Hrbkovi do Brna, s dlouhým popisem, co jsem cítil a o čem chci vyprávět a jak to chci freskou namalovat. Pan profesor jistě dlouho zvažoval, jak mně dobře poradit, protože dopis s návrhy přišel až za měsíc. V této době jsem prožíval první muka nejistot. Očekávaný dopis přišel také s patričně dlouhým návodem a vysvětlením, co je ilustrace, co závěsný obraz a co malba. Jak zcela jinak myslí malíř v každé z těchto disciplín a jiné vážné rady. Ale od této práce mě nezrazoval, spíše hledal, který návrh je možný k realizaci a označil je pořadím. Na prvním místě byl návrh s kostelem a školou, na posledním chlapec s teletem, což mě bolelo.

Konečně přišla chvíle, kdy budu malovat svou první fresku. Prvně jsem si zašel za svým učitelem Josefem Novákem, který nás velmi dobře seznamoval s malířskými technikami, o radu, jakých barev pro fresku používat, v jakém poměru

udělat omítku, na kterou budu malovat. Velmi podrobně mně pan učitel o všech úskalích takového malování poučil a daroval mi polévkovou lžící pravého kobaltu. Doma již byl uhlem nakreslený karton a dvouleté vyhašené vápno z farského vápenného dolu. Na vápno kladl pan učitel zvláštní důraz. Vápno jsem protlačel přes řídké plátno, holýma rukama, které se mi po umytí vodou rozbolavěly. Byly červené, spálené. Písek jsem si dovezl z Bratčic. Veškerý materiál spolu s lešením bylo třeba dopravit ke kapličky na tvaroženský kopeček a to je problém. Zatím kromě pana Chlupa tam nikdo s koňmi nevyjel. Tehdy tam na menším rakušánku dovezl šóší z turkyně na pálení Cyrila a Metoděje a byl za to v hospodě slavný. S kamarádem, nebožtíkem Oldřou, který mě vždycky ve všem mém počínání podporoval, jsme stanovili pracovní plán. Musí to být namalováno do tvaroženské pouti. O žních se na kapličky malovat nedá, žádný vesničan nemá v té době čas. Zbýval nám vlastně jen týden na tolik práce. Starou omítku okopat až na cihlu, spáry vyškrabat a vodou omýt cihly a nastříkat cementovým stříkem. Tento podklad musí být udělán den před nahozením maltou. Starostí moc a zodpovědnost strašná, fantazie pracovala a nedala chvíli odpočinout. Všechno je důležité, na nic se nesmí zapomenout. Den realizace byl určen. Rodiče zamlklí, vůbec nemluvili, prožívali si svoje. První synovo veřejné vystoupení. Jak bude přijato? Jistě s posměchem. Jen moje milá babička mě před prací pokřižovala na čele, aby se mi to podařilo. Zapřáhl jsem naše šogárky do dešťáku (nejlehčího vozu), prvně naložil v bečce vodu, potom malou karbovnu s pískem, vápno a putýnky, desky a tyče pro malé lešení, zednické náčiní a spolu s Oldřem jsme vyjeli ke kopečku Santonu.

Jeli jsme stejnou cestou, jako Napoleono-
vi dělostřelci. Oni táhli děla a bili koně, já zase spíš šogárky prosil a měl strach, aby mě nezklamali. Vyjel jsem. Kromě trochy vylité vody jsem dovezl nahoru všechno. Ještě po tolika letech si vzpomínám na tu sílu, kterou jsem v mladém těle cítil. Také koně se třásli, kývali hlavou a odfrkávali, byli rádi, že takový strmý kopec vyjeli. Materiálu nebylo mnoho. Cenné byly jen dvě fošny a vypůjčené železné kozy. Přesto Oldřa rozhodl, že opatří hlídače, aby nám do rána nic nechybělo. V noci jsem velmi špatně spal. Možná, že tenkrát napoleonští vojáci také nespali. Ráno ve čtyři hodiny jsem už byl u kapličky a dělal maltu. Zedník mně štít kapličky nahodil, hodně uhladil kovovým glětákem a na kole spěchal do Brna do práce. Karton jsem měl schovaný v kapličce. Pak nastala ta chvíle.

Slunko právě vycházelo, začalo už trochu hřát, ptáci zpívali, ale já jsem nic z toho nevnímal. Byl jsem plně soustředěn přenést kresbu na štít kapličky. Vylezl jsem po stoličce na fošnu, která mi dělala lešení, pravou rukou jsem rozevřel karton a dvěma hřebíky jej zajistil ke štítu. Opačnou stranou štětce kopíroval všechny čáry z kartonu na omítku. Stěna byla ještě hodně mokrá a balící papír se promácel a někde i trhal. Se strachem jsem sundával karton a zcela zničený shazoval podél lešení na zem. Na stěně nebylo naprosto nic. Jen krásně osvětlená stěna a jen z bočního pohledu se leskly vytlačenou vodou některé čáry. Hrůza. Do hlavy a do kolen se vehnala strašná bolest, strach. Vždyť já to neudělám. Čas pro fresku utíkal a omítku na kapličky rychle schla. Na stoličce z kapličky byla položena plechová paleta, nádoba na slitou vodu z vápna a v krabíčkách potřebné práškové barvy zakapané vodou, aby je vítr nerozfoukal. Je třeba rychle jednat, celé tělo

zpoceně a do očí tekla pot. Vzala jsem kulatý štětec, namočila ho do vzácného modrého kadmia a téměř bez pomocných čar, kreslila na stěnu kostel a potom školu se zahradou, a když přišlo na Pannu Marii Sněžnou, jejíž obrázek jsem měl od pana faráře Soukopa, byl jsem již úplně klidný. Srdce už nebušilo, lýtka napjatá a v těle síla. Začal jsem malovat od Panenky Marie, jejíž obličej byl černý, byla asi černoškou. To mi nejvíce vadilo. Proč na naší kapličce má být černoška a ne moravské děvče. Proto jsem tvář zesvětlil, že vypadala jako od slunce opálená. Děťátko neměla, ale jakousi podivnou hvězdu na jednom rameni. Vše jsem poctivě namaloval, podle malého svatého obrázku, a když přicházel kamarád Oldřa, vesele jsem ho vítal, jistý si již vítězstvím. Sluníčko již bylo vysoko za zády a žňově hřálo, když jsem slézal z lešení zvědavý, jak na mě bude z dálky působit celek. No, moc mě to nenadchlo. Zed' působila šedě, byla ještě živá, ale cosi tam bylo. Oldřa, kamarád, chválil, že to bude hezké, až odstraníme lešení. Věděl jsem, že lešení zase není tak podstatné. Bylo již k jedenácté, když freska začala vykukovat. Napřed světlal vršek, kde byla Panna Maria, ukazovala svoji opálenou tvář a potom vápenný oblouk pod ní, na který jsem napsal: „Panna Maria tvaroženská – oroduj za nás“. Postupně, jak slunce prohřívalo omítku, žluté nebe se velmi výrazně ozývalo, potom náš modrý kostel a škola. Kvalita kadmia se zvlášť uplatňovala. V duchu jsem prosil kadmium, aby už přestalo modřit. Z obavy, aby tam něco zůstalo, jsem neustále přidával na síle barvy, která potom při vyschnutí omítky zintenzivněla. Jenže já to nevěděl. Na to zřejmě pan učitel Novák zapomněl. To byla asi jedna z hlavních zkušeností starých freskařů, odhadnout působení barvy při vyschlé omítce. Přes toto překvapení

jsem cítil jisté zklidnění a uvnitř trochu radosti. Bylo již poledne. Ani žízeň, ani hlad se nedostavoval, tak mocně působil strach a zodpovědnost vůči sobě a těm druhým. Podobné nejistoty prožívali všichni doma, ale když zjistili, že přicházím s veselou, byli rádi.

Odpoledne jsem v babiččině výměnku usnul a spal až do druhého dne. Byl jsem zvědavý, co řeknou první návštěvníci našeho kopečku, až uvidí štít pomalovaný mojí freskou. Mlčeli, jako vždycky, při mé výtvarné práci pro moji rodnou Tvarožnou. Prvního uznání se mi dostalo od našeho faráře Soukopa, veřejným poděkováním v nedělním kázání, kde chválil moje nadání a jediné správné zobrazení Panny Marie Sněžné. Všechna předcházející byla podle něj nesprávná. Navštívil prý kapličku nějaký odborník, který panu faráři moji práci pochválil. Největší hodnocení jsem očekával od svého pana profesora Hrbka, kterého jsem považoval za jediného, který může moji práci správně zhodnotit. Tak jsem ho pozval a on přijel jednu srpnovou neděli. Maminka zařizla husu a upekla v naší pekařské peci. Po dobrém obědě jsme se s panem profesorem a jeho paní vydali na kopeček. Panu profesorovi a jeho paní se freska líbila a prohlásil, že jen málo tomu chybí, aby to byl již kumšt.

Nastaly jiné starosti, byla válka. Sloužil jsem jako pacholek u sedláka a pak jsem byl totálně nasazen jako zemědělský dělník na zákopové práce do Rakouska. Někdy, tak v šedesátých letech, přišel na národní výbor dopis, nevím již, z kterého úřadu, že máme na kapličce historicky cennou fresku, kterou přijde opravit restaurátor Růžička. Za ta léta častým promáčením a prudkými dešti s větrem obarvená zrníčka omítky opadávala a malba slepla, stávala se málo čitelnou. Kluci se

bažantími vajíčky trefovali do různých míst na fresce. Restaurátor Růžička nepřišel a já jsem nedbal na dopis psaný národnímu výboru a znovu fresku okopal a udělal tam sgrafito, které v těch podmínkách vydrželo až dodnes. Rád na ta léta mé první veřejné práce vzpomínám, na to velké vzrušení a zodpovědnost, kte-

rá mně držela až do ukončení práce. Byl jsem jak nemocný a to při mé práci trvá až dosud.

Po léta si říkám, proč jsem tam raději nenamaloval ten čtvrtý návrh se ženou a děckem s růžovým dudlíkem, hrajícími se dětmi a teletem. Byl nejpravdivější a nejpřímnější.

Vladimír Drápal

Austerlitz 2016 – vzpomínkové akce a rekonstrukce bitvy tří císařů

Pořadatelé – Projekt Austerlitz – Středoevropská Napoleonská společnost, AusterlitzPro s.r.o., Austerlitz o.s. s obcemi Prace a Tvarožnou.

Záštitu nad akcí převzali ministr obrany České republiky, pan Martin Stropnický a hejtman Jihomoravského kraje, pan Michal Hašek. Akce je připravována díky finanční podpoře Jihomoravského kraje.

Austerlitz 2016 byl zařazen Agenturou Czechtourism mezi Top Events roku 2016.

Hlavní vzpomínková akce věnovaná napoleonské historii ve střední Evropě proběhne na Slavkovském bojišti ve dnech 2.–4. prosince 2016. Hlavními body programu budou sobotní bitevní ukázka pod kopcem Santon (14:00) u obce Tvarožná, za účasti asi 1 000 vojáků v dobových uniformách, 60 koní a 15 děl, a nedělní pietní akt na Mohyle míru u obce Prace, místě nejtěžších bojů bitvy tří císařů (12:00). Účastníci přijedou také ze Slovenska, Rakouska, Francie, Ruska, Polska, Itálie, Německa, Belgie, Nizozemska a Litvy; v roli Napoleona vystoupí **Mark Schneider** z Williamsburgu ve Virginii.

U Slavkova Císař Francouzů Napoleon I. během ně-

kolika hodin rozhodl tažení roku 1805, válku třetí protifrancouzské koalice. Poražený car Alexandr I. se svou armádou opustil střední Evropu; válka mezi Francií a Ruskem pokračovala až do roku 1807 bitvou u Friedlandu a podpisu tylžského míru. Rakouský císař František I. přistoupil na podmínky příměří podepsaného 6. prosince na zámku ve Slavkově a posléze i na podmínky tvrdého bratislavského míru z 26. prosince 1805. Tvrdost podmínek a Napoleonův rostoucí vliv v Německu vedly po třech letech k eskalaci napětí mezi Rakouskem a Francií, válce roku 1809, jež vyvrcholila opět na jižní Moravě, u Znojma. Napoleonská epopej pokračovala tažením do Ruska, válkou 6. koalice v letech 1813–1814, a vyvrcholila bitvou u Waterloo.

Vzpomínkové akce nejsou oslavou Napoleona či jeho vítězství, a už vůbec nejsou oslavou války či bitvy. Mezinárodně politické a válečné události, jež ve své době Evropu zásadním způsobem ovlivnily, a i dlouho po ní rozdělovaly, se s odstupem staly prostředkem k setkávání a společným zájmem mnoha lidí z mnoha zemí světa. Cílem akcí je připomínka a podpora poznávání společné evropské historie.

V rámci Projektu Austerlitz je možná prezentace partnerů a sponzorů. Akce jsou pořádány Projektem Austerlitz každoročně od roku 1998. Návštěvnost hlavního bodu programu, rekonstrukce bitvy, se pohybuje mezi 7 a 10 tisíci diváků.

Doprovodných akcí se účastní menší skupiny vojsk, než je výše uváděný počet.

Vstupné na akci, kromě míst na tribunách ZDARMA. Program

Pátek, 2. prosince 2016

17:30 Ohně na Žuráni, pořádá obec Podolí – za účasti Napoleonova štábu

18:00 Jiříkovičské ohně, pořádá obec Jiříkovice (ul. Blažovská)

18:00 Šarvátka v Křenovicích, pořádá SHS Buhurt

Sobota, 3. prosince 2016

po celý den: Tvarožná, vojenské ležení na návsi

07:30 Žuráň, vítání slavkovské slunce, Napoleonův štáb, přehlídka

09:00 Tvarožná, nástup rakouské armády

10:30–12:00 Santon, bojiště – manévry pěchoty a jezdeckva

14:00–15:30 Rekonstrukce bitvy tří císařů – Tvarožná

vstupenky na tribunu můžete zakoupit zde

Neděle, 4. prosince 2016

10:00 Odhalení pomníku na křižovatce Podolí-Bedřichovice – za účasti Napoleonova štábu

12:00 Pietní akt na Mohyle míru

Vojenská ležení po celý víkend

Stará pošta pozoříčká, Křenovice, Tvarožná, Zbýšov, Kobylnice a Slavkov

Kontakty:

Producent akce **AusterlitzPro s.r.o. – Akreditace, media, partnerství, reklama**

Miroslav Jandora: +420 602 500 870, mjandora@austerlitz.org

Středoevropská Napoleonská společnost – C.E.N.S. (koordinace vojsk)

Prezident: **Jakub Samek**, +420 777 320 967, jakub.samek@austerlitz.org

Vstupenky online: www.austerlitz.org/cz/austerlitz-2016-vstupenky

Webový portál akce: www.austerlitz.org/cz/category/projekt-austerlitz/vyroci-bitvy-u-slavkova/austerlitz-2016

Facebook: www.facebook.com/ProjektAusterlitz

Dopravu z Brna a Slavkova u Brna do Tvarožné a zpět, zajistí INTEGROVANÝ DOPRAVNÍ SYSTÉM JIHMORAVSKÉHO KRAJE (IDS JMK)

Foto: HANNI SCHMIDT

Upozornění

V souvislosti s konáním vzpomínkových akcí k výročí bitvy tří císařů bude v sobotu 3. prosince od 10 do 17 hodin omezen průjezd obcí pro veškerou dopravu. Současně bude upraven jízdní řád autobusové linky č. 702 a budou dočasně přemístěny zastávky. Z důvodu ochrany přírody bude ve vyhrazenou dobu také zakázán vstup na kopec Santon. Věnujte prosím pozornost informacím a pokynům pořadatelů a Policie ČR.

Děkujeme za pochopení a věříme, že i díky Vám budeme moci zaznamenat důstojný a bezproblémový průběh letošních vzpomínkových akcí.

Vladimír Drápal – akademický malíř, grafik a sochař

(* 28. 10. 1921, † 30. 4. 2015)

Celý život prožil ve Tvarožné u Brna. Absolvoval Školu uměleckých řemesel v Brně (1938–1942) v ateliéru Emanuela Hrbka a Vysokou školu umělecko-průmyslovou v Praze v ateliéru u Josefa Kaplického

(1945–1949). V roce 1947 byl na studijním pobytu v Paříži. V letech 1974–1982 působil jako pedagog na Masarykově univerzitě v Brně, kde vychoval celou řadu výrazných uměleckých osobností. Byl zakládajícím členem tvůrčí skupiny Profil 58 a Sdružení Q (od roku 1990). Zabýval se malbou, kresbou, grafikou, ale také keramikou, dřevěnou a bronzovou plastikou. Jeho sochařské realizace zdobí veřejná prostranství a budovy institucí (např. „Venuše“ u pavilonu Anthropos nebo reliéf „Dvojice“ v budově Ústavního soudu ČR). Dominantním námětem jeho děl byl člověk. Významné jsou zejména portrétní cykly vesničanů

či série „Dvojic“ a „Venuší“, symbolizujících lidský rod. Oblíbeným tématem umělce vy tvorby byly také kresby a plastiky koní. V malířských, grafických i sochařských dílech volil tvarovou i barevnou nadsázku. Zúčastnil se mnoha kolektivních výstav u nás i v zahraničí, uspořádal desítky samostatných výstav v Brně i dalších místech ČR. Dílo Vladimíra Dráपालa je zastoupeno mimo jiné ve sbírkách Moravské galerie, Muzea města Brna, Národní galerie v Praze. Osobitá tvorba Vladimíra Dráपालa představuje svojí tematikou i pojetím svěbytnou součást současného českého umění a tvoří jeho pozoruhodnou a významnou kapitolu. Za jeho celoživotní uměleckou a pedagogickou dráhu mu byla opakovaně udělena Cena města Brna, získal Cenu Jihomoravského kraje, byl přijat Preziden-

tem republiky a dosáhl pro umělce nejvyšší mety – udělení medaile Ministra kultury České republiky – ARTIS BOHEMIAE AMICIS za šíření dobrého jména české kultury (v roce 2011). Jeho díla zdobí galerie v celé Evropě.

Jiří Drápal

Z historie obce

Vzpomínky Pavla Štěpánka (5)

„Dne 19. listopadu 1805 přitáhlo francouzské vojsko na Kopeček. Vojáci pobořili a místo trojím valem opevnili. Z kapličky zůstala jen dřevěná soška, která byla uschována ve sklepě v Sivících. Po válce se začaly šířit o této sošce nepravdivé pověsti. Byly sem konány poutě a vyprávělo se o zázracích. Návštěvníci přicházeli přechásto více ze zvědavosti, než ze zbožnosti. Církev vyslala komisi by zjistila, co je na těchto pověstech pravdivého. Ukázalo se, že byly klamné a nepravdivé. Proto byly poutě na Kopeček církevními úřady zakázány a soška Panny Marie byla přenesena do farního kostela.

Roku 1831 zuřila na Moravě morová rána. Byla to zřejmě cholera, nemoc stejně hrozná jako nakažlivá. I farnost tvaroženskou postihla. Tehdy si lidé vzpomněli na mocnou ochránkyni Pannu Marii Sněžnou a tato zbožnost učinila, že kaple

na Kopečku, v té době již hodně zchátralá, byla obnovena, při čemž bylo usneseno, že den 5. srpna, tj. svátek P. Marie Sněžné, bude slaven v kostele tvaroženském, načež neděli po té, bude pouť a hned příští neděli odpoledne půjde každoročně procesí z tvaroženského kostela na Kopeček. Tak byla kaplička t. r. vybudována nákladem 258 zl. a od r. 1832 bylo pak postupováno s pobožnostmi tak, jak je zde naznačeno. Když se na morovou ránu (cholera) zapomnělo, děkovali poutníci za šťastné ukončení žní.

Když se postavil nový kostel, usiloval P. Kosmák o to, aby soška, která sem r. 1806 z Kopečku přenesena, byla postavena na hlavní oltář. Soška tak byla poslána do Grodenu v Tyrolích na opravu. Rozpadla se však na prach a dle originálu byla zhotovena soška nová.

Tolik tedy ze článku faráře P. Soukopa. K tomu bych připojil, že toho roku 1831 zemřelo ve tvaroženské farnosti od 22. listopadu do 12. prosince, tedy za 20 dnů, cholerou 109 osob, z čehož připadá na Blažovice 31 a na Horákov dokonce 47 osob. Procesí chodilo na Kopeček s motlitbou, se zpěvem a hudbou.

Tvaroženská srpnová pouť tedy povstala až v letech 1830tých z oné trvalé, nezničitelné a dle mého, odvěké přichýlnosti ke Kopečku, kterýžto náboženský citový vztah nedovedl převati ani odklon katolictví reformací v 15., 16. a 17. století, ani zákaz císaře Josefa II. a ani to, že tvaroženská fara obsazována dlouho dobu premonstráty z Olomouce, Klášterní Hradisko, byla po válce třicetileté v letech 1650 až 1690 spravována duchovními, kteří se tu rychle střídali, působíce tu převahou jen velmi krátkou dobu. Několikrát zde kněz vůbec nebyl a pobožnosti tu konal kněz z Pozořic, nebo z Brna, což přífařeně obce těžko nesly.

O onom náboženském odklonu Moravy od katolictví: Před válkou třicetiletou byly doby, že Morava byla ze 3/4 nekatolickou. Tak i náš kraj s nekatolickými kostely, v Křenovicích, Slavkově, Telnici, Líšni a dočasně i v Pozořicích. Kostely v Praci, Šlapanicích a ve Tvarožné tvořily tak katolický ostrůvek. Ve Slavkově a asi i v Křenovicích, dle Dr. Kameníčka byla tehdy tato náboženství: katolíci, luteráni, kalvíni, husité, novokřtění, čeští bratři, korneliáni, zvigliáni, ariáni a adamité. Celkem tedy deset. V Doubravníku, dle dr. Hrubého, se od roku 1582 do roku 1622 pětkrát měnily bohoslužby, asi od pravidla: „Koho kraj toho i náboženství“! A přece toto náboženské nedorozumění, bloudění a zmatky nedovedly zahladiti úctu ke Kopečku.

Údajně uzdravování očních chorob se týkalo zřejmě granulozního zánětu očních spojivek, tedy tak zvaného trachomu, šířeného hlavně v těch dobách vojskem. Morové pandemie navštěvovaly Moravu velmi často. V pozdějších letech to bylo zejména r. 1604, 1619, 1622, 1625, 1643, 1648, 1679 a 1709 až 1720. Pak se již mor na Moravě nevyskytl. Byla to tzv. morová rána, nebo černá nemoc, poněvadž mrtvoly zčernaly. Nemoc začínala zatvrdlinou v krajinně tříselné. Dovedla vyhubiti i celá města. V minulém století přišla místo ní choroba jiná, stejně zhoubná – cholera, a to v letech 1831, 1835, 1849, 1855, 1866, která se jevila střevní kolikou. Procesí v raných morových a stavění sloupů a soch svatých v městech bylo velmi časté, tak i v Brně na náměstí Svobody.

Venkov našeho kraje byl postižen morem hlavně a zejména kruté pravděpodobně v době války třicetileté, z kteréžto doby pochází asi ony morové jámy u kostela tvaroženského, které zasypány hlínou, byly zastaveny r. 1880 základy stavěného kostela a tu nedosti dobře zajištěny, způsobilo sedání půdy trhlinu ve zdi nového kostela, zřejmě viditelnou.

Pouť tvaroženská bývala v našem kraji mimo tuřanské, také velmi dávnověké, nejnavštěvovanější. Chodili sem z širého kraje, z Brna, ba i Němci z ostrůvků švábských vesnic, rozložených jižně od Brna, na Vyškovsku a Slavkovsku. Přicházeli sem pěšky po státní silnici, ženy ve starodávných pestrých krojích, s černočervenými hózlendry na hlavách, v černých kabátcích, s bílými, naškrobenými, kolem krku stočenými krézly. Tuto každoroční návštěvu z dalekých vsí, do ryze českého prostředí vysvětlím.“

*František Kopecký,
kronikář obce*

Tradice Slavkovského bojiště ve vzpomínkách pamětníků

Na začátku září bylo dokončeno DVD č. 5 pod názvem „Tradice Slavkovského bojiště ve vzpomínkách pamětníků“. V letech 2013–2014 mu předcházely dokumentární DVD s názvy „Kovalovický nájemní hostinec“, „Významná návrší Slavkovského bojiště“, „Návštěva manželů Bystrických na Slavkovském bojišti“ (připomínám že se jedná o dceru architekta Vojtěcha Kerharta, autora projektu památníku na Žuráni) a „Kníže Jan Josef I. z Liechtensteina ve válečném tažení roku 1805“.

Na všech pěti DVD spolupracovali autor námětů a organizátor natáčení František Kopecký z Tvarožné a kameraman RNDr. Alois Kleveta z Vyškova. Ten dal všem DVD ze spousty natočeného materiálu konečnou podobu. Na většinou už nežijící osobnosti Slavkovského bojiště v novém DVD č. 5 vzpomínají:

Velmi svěží, stoletá paní Marie Čehovská ze Slavkova, vzpomíná na události ve Slavkově ve 30. letech minulého století i na francouzské přátele jejich rodiny.

Dlouholetá kronikářka Radmila Tužínová z Blažovic obsáhle a až dojemně připomíná záliby svého otce Antonína Dvořáčka, zemědělce, významného sběratele, výtvarníka i přítele mnoha osobností z oblasti umění, historie i archeologie.

Svého otce, profesora historie Michela Vaňáčka z Horákova, objevitele archívních dokumentů o ruském pokladu na slavkovském bojišti a autora několika publikací, výstižně charakterizuje jeho dcera Jitka Galová z Tvarožné.

Na Karla Ochmana z Křenovic, iniciátora vzniku památkové zóny na Slavkovském bojišti i stavby sochy ruského generála Kutuzova v Křenovicích, vzpomíná jeho manželka Marie a švagr Bohuslav Adámek z Holubic.

Jaroslav Kupka stručně představuje činnost členů Moravské napoleonské společnosti, která v sedmdesátých letech minulého století vyvíjela činnost při UP závodech v Rousínově.

Jiří Deml z Kunovic uvádí podněty, které ho vedly k natočení jeho filmu „Pole za Slavkovem“. Komentář k filmu namluvil jeho přítel a známý herec Josef Abrhám.

O dlouholetém kronikáři obce Jiříkovic Václavu Štěpánkovi, který byl jedním ze zakladatelů Vlastivědného kroužku v Jiříkovicích a tradic Jiříkovických ohňů na Žuráni, i o jeho kamarádech, vyprávějí syn Václav a snacha Jarmila.

Profesor Dušan Uhlíř z Brna vzpomíná na svoje přátele a spolupracovníky v době svého působení ve funkci ředitele slavkovského zámku a připomíná jejich přínos při získávání informací při psaní jeho úspěšné

a významné knihy „Slunce nad Slavkovem“, poprvé vydané v roce 1984.

Ve filmu se, mimo jiné, objevují historické záběry z událostí ve třicátých letech ve Slavkově, průběh pietního aktu v roce 1987 na Mohyle míru i vzpomínky pamětníků na „Poutníka míru“ Norberta Brassinna.

DVD bylo opět natočeno ve spolupráci Zájmového sdružení právnických osob

Slavkovské bojiště – Austerlitz a jeho projektu „Pamětihodnosti Slavkovského bojiště“ a Regionální rozvojové agentury jižní Moravy a jejího projektu „Morava napoleonská“. Natočené materiály budou postupně uveřejněny na You Tube.

*František Kopecký, předseda
Zájmového sdružení právnických osob
Slavkovské bojiště – Austerlitz
a kronikář ve Tvarožné*

Už je to dvacet let!

Tvarožná a Vratěnin – vesnice roku 1996. Pod tímto názvem jsme si ve Tvaroženském zpravodaji za listopad–prosinec 1996 přečetli článek kronikáře Františka Galeho. Občané tak byli informováni o umístění obou obcí v soutěži o „Vesnici roku“ v Programu obnovy venkova na jižní Moravě. Z článku Františka Galeho vybírám. V tom roce se přihlásilo 60 obcí z deseti okresů. Vyhodnocení bylo po dohodě naplánováno do Tvarožné. Dověděli jsme se to na konci října. Kulturní dům měl sice opravenou fasádu, ale interiéry byly v žalostném stavu. Začala jejich generální oprava. Opravami prošly elektroinstalace, sociální zařízení, šatny, výčep, zkrátka všechno. Byl to závod s časem. Vybraná firma SIUS vše zvládla. Při úklidových pracích vítězila obětavost členů TJ Sokol.

Tvaroženští organizátoři nezklamali. Ve slavnostně vyzdobeném sále vystoupili ve tvaroženském kroji Jana Pokorná a Petr Kříž. Jana zazpívala i při uvítacím kulturním programu v doprovodu Lenky Vlčkové. Hrály skupiny Tamburáši a Lehká noha. Výstava fotografií ukázala

budovatelské i kulturní akce, které jsme uskutečnili. Byly to například nová brána na hřbitov, rekonstrukce kostelní věže, revitalizace potoka se dvěma nádržemi, hody, hasičské soutěže a rekonstrukce bitvy u Slavkova. Nechyběly ani ukázky z díla Vladimíra Drápala a granátníci jako čestná stráž. Pohoštění hostů zajišťoval Jiří Havel se svým týmem.

Ani vratěninští se nedali zahanbit. Pod vedením starosty Martina Kincla přivezli koláče, znojenské pivo, harmonikáře a panely s fotografiemi z jejich obce.

Na akci se podílela řada firem. Vzácnými hosty byli náměstek ministra zemědělství Václav Slavíček, poslanec Václav Grulich, zástupce ministerstva pro místní správu Jiří Hladík, vedoucí sekretariátu ministra zemědělství Edita Drápalová, přednosta okresu Brno-venkov Jiří Březka, vedoucí kanceláře přednosta okresu Znojmo Václav Černý, předseda Spolku pro obnovu vesnice Jan Kruml, předseda regionální hodnotící komise Ladislav Šustr z Telnice a místopředseda hodnotící regionální komise Jiří Životský ze Sokolnic. Vratěnin zastupoval starosta Martin Kincl se svými spoluobčany, moderátorem akce byl radní a kronikář František Gale.

*František Kopecký,
kronikář ve Tvarožné*

Pekařství Makovec s.r.o.,

nabízí volné pracovní místo v obci Velatice na pracovní pozici

Řidič/řidička

Úvazek: plný.

Provoz: jednosměnný.

Mzda: 18.000 až 22.000 Kč vč. benefitů.

Požadavky: spolehlivost, manuální zručnost, pečlivost, praxe v oboru výhodou, zvýšená fyzická náročnost.

Náplň práce: rozvoz zboží na prodejny a k zákazníkům – Brno a okolí.

Nástup možný ihned.

Zasílání životopisů **na mail:** info@pekarstvimakovec.cz,

nebo poštou: pekařství Makovec s.r.o., Velatice 191, 664 05.

Zpravodajův básnický koutek

Máš oči zasněný,
vlasy do cůpku spletený.
V pohledu otázek na tisíc,
možná o jednu víc.

Jaký bude den?
Jaký bude on?
Ať do mne máti bací hrom.

V cůpku mašli,
aby se nespletl.
Mohl by potkat se
s nějakou koketou.

Zrcadlo odpověz,
ty všechno víš.
Nejeden pohled hledá v tobě skrýš.

Mlčíš ty zrcadlo,
jde z tebe chlad.
Hodit si mincí,
jaký by obrázek, jaký by pad?

Vyrazit z domu nebo raději dveře.
Potkám já toho, co slovíčka psal.
Teď poznám na živo,
jak moc poznat mě se bál.

autor: Jaroslav Daněk

Uzávěrka příštího čísla

Uzávěrka pro doručení příspěvků do příštího čísla je 5. ledna 2017. Žádáme o její dodržení. Svoje příspěvky zasílejte v elektronické podobě na adresy uvedené v tiráži. V doručených příspěvcích si vyhrazujeme právo provedení úprav pravopisu a rozsahu příspěvků.

Naši jubilanti

listopad–prosinec 2016

- 92 let** Navrátilová Anděla, Tvarožná 13
Neužilová Růžena, Tvarožná 34
- 90 let** Krček František, Tvarožná 250
- 80 let** Švábský Jan, Tvarožná 22
Ličková Vlasta, Tvarožná 147
Ryšavý Ladislav, Tvarožná 265
- 75 let** Liškutín František, Tvarožná 303
- 70 let** Galleová Milada, Tvarožná 21
- 65 let** Putnová Eva, Tvarožná 63
- 60 let** Svobodová Jindřiška, Tvarožná 150
Brzobohatá Marie, Tvarožná 261
Dvořáček Věroslav, Tvarožná 4
- 50 let** Šebestová Jana, Tvarožná 244

Všem jubilantům blahopřejeme!

Pozn.: Neuvádíme jména jubilantů, od nichž jsme neobdrželi souhlas se zveřejněním. Formulář ke zveřejnění osobních údajů je distribuován jubilantům na adresu trvalého pobytu. Formulář se souhlasem je možno podepsat v průběhu celého roku na Obecním úřadě ve Tvarožné. Zveřejňovaná jubilea jsou: 50, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 91 a více let.

INZERCE

**Sháním rodinný dům se zahrádkou
ve Tvarožné nebo přilehlých obcích.**

Tel.: 722 063 341

• • •

**Nutně hledám byt ke koupi
Tvarožná a okolí.**

Tel.: 792 284 071

Tvaroženský zpravodaj

Periodický tisk územního samosprávného celku vydává Obec Tvarožná, vychází 1x za dva měsíce, v nákladu 340 výtisků, evidenční číslo MK ČR E 10094, IČO: 002 82 731.

Kontakt – tel.: 544 226 101, e-mail: obec@tvarozna.cz, web: www.tvarozna.cz.

Příspěvky můžete zasílat i na zpravodaj@jpk-design.cz. Datum vydání 16. 11. 2016.

Divadelní víkend, soubor J. K. Tyl České Budějovice – Vojnarka, 24. září 2016

Závody RC modelů, 9. října 2016

Alej Vladimira Drápala